

บทที่ 1

ນາທຸກໍາ

1.1 หลักการและเหตุผล

ในปัจจุบันรถยนต์ได้กลายเป็นปัจจัยสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของคนไทย และถือได้ว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อเศรษฐกิจในจังหวัดเชียงรายด้วย เนื่องจากจังหวัดเชียงรายมีประชากรรวม 1,194,933 คน (กรมการปกครอง, 2552: ระบบออนไลน์) แม้ว่าพลเมืองส่วนใหญ่จะมีอาชีพเกษตรกรรม แต่จากการที่จังหวัดเชียงรายเป็นจังหวัดที่มีที่ชายน้ำแคนติดต่อกับประเทศไทยเพื่อนบ้านซึ่งก็คือ พม่า จีน และลาว และเป็นเมืองเศรษฐกิจสำคัญตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจชาญแคนจีนตอนใต้-อินโดจีน ทำให้จังหวัดเชียงรายเป็นจังหวัดที่มีเศรษฐกิจที่ดีและเป็นจังหวัดที่นำลงทุนจังหวัดหนึ่ง (วิกิพีเดีย, 2553: ระบบออนไลน์) ด้วยเหตุนี้จึงมีความต้องการใช้รถยนต์เพื่อการขนส่งสินค้าทางการเกษตรและพัฒนาระบบของประเทศไทยแนวโน้มต้องการรถยนต์ใหม่มากยิ่งขึ้น ตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

แม้สภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันจะมีปัจจัยลบหลายอย่างที่ส่งผลต่อความเชื่อมั่นและกำลังซื้อ แต่การพื้นตัวของกำลังซื้อในตลาดรถยนต์ก็มีการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง ไม่เพียงการขยายตัวของยอดขายรถใหม่ ป้ายแดงที่กำลังเติบโตร้อนแรงเท่านั้น ตลาดรถยนต์มีสองหรือสามเก้า ที่มีการแข่งขันเพิ่มสูงขึ้น เช่น กัน เนื่องจากภาวะวิกฤติในห่วง 1-2 ปีที่ผ่านมา ธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินเข้มงวดการปล่อยสินเชื่อรถยนต์ โดยกำหนดเงินดาวน์สูง 20-25% ประกอบกับ จำนวนรถเก่าในปีที่ผ่านมาก็น้อย ฯลฯ ทำให้มีปริมาณรถเก่าที่จะหมุนเวียนเข้าตลาดนี้น้อยตามลง ไปด้วย เมื่อกำลังซื้อของผู้บริโภคเริ่มฟื้นตัว ปริมาณรถเก่าในตลาดรถมีอสังหาริมทรัพย์และก่อตั้นให้ ราคารถมีอสังหาริมทรัพย์สูงตามขึ้น ไปด้วย (อะโก เอนเตอร์ไพร์ท, 2553: ระบบออนไลน์) สถานการณ์ การแข่งขันเช่นนี้ ก็เกิดขึ้น ไม่แพ้กันในจังหวัดเชียงราย จะเห็นได้จากมีการจดทะเบียนรถยนต์ใหม่ ในปี พ.ศ. 2550 พ.ศ. 2551 และ พ.ศ. 2552 มีจำนวนทั้งสิ้น 11,223 คัน 14,974 คัน และ 21,542 คัน ตามลำดับ ดังนั้นจึงมีการจดทะเบียนรถยนต์ใหม่เพิ่มขึ้นในปี 2551 จำนวนทั้งสิ้น 3,751 คัน เพิ่มขึ้น ร้อยละ 33.42 และในปี 2552 จำนวนทั้งสิ้น 6,568 คัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 43.86 (สำนักงานขนส่ง จังหวัดเชียงราย, 2553: ออนไลน์) เมื่อประชากรซื้อรถยนต์ใหม่มากขึ้น รถยนต์คันเดิมจะถูกส่ง มาซึ่งตลาดรถมีอสังหาริมทรัพย์มากขึ้นตามไปด้วย ส่งผลให้ธุรกิจรถยนต์มีอสังหาริมทรัพย์ในจังหวัดเชียงรายมีการ

แบ่งขันเพิ่มสูงขึ้น เช่น กัน ทั้งนี้เนื่องมาจากธุรกิจรายนั้นมีอสังหาริมทรัพย์แบบสูง (กรุงเทพธุรกิจ ออนไลน์, 2553: ออนไลน์) จึงกระตุ้นให้มีคู่แข่งขันรายใหม่ ๆ เข้ามาทำธุรกิจประเภทนี้มากขึ้น การเข้ามาของผู้ประกอบการรายใหญ่และผู้ประกอบการท้องถิ่น ทำให้การแบ่งขันในตลาดรายนั้นมีอสังหาริมทรัพย์แบบสูงมาก ดังจะเห็นได้จากการเข้ามาของห้างหุ้นส่วนจำกัดแม่ข้าวต้มลีสซิ่ง ในปี พ.ศ. 2551 และห้างหุ้นส่วนจำกัด เชียงราย วัน พู คาร์ ในปี พ.ศ. 2552 ซึ่งเป็นผู้ประกอบการท้องถิ่นในจังหวัดเชียงราย (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2553: ระบบออนไลน์) การแบ่งขันที่สูงขึ้น เช่นนี้ส่งผลให้ส่วนแบ่งทางการตลาดของแต่ละบริษัทมีสัดส่วนที่ลดลง ซึ่งส่งผลให้กำไรของแต่ละกิจการลดลง ดังนั้นหากผู้ประกอบการรายนั้นมีอสังหาริมทรัพย์แบบเดิมอาจส่งผลให้กิจการต้องเผชิญกับความเสี่ยงและมีโอกาสที่กิจการจะไม่สามารถดำเนินกิจการได้อย่างต่อเนื่อง

การบริหารจัดการของผู้ประกอบการธุรกิจรายนั้นมีอสังหาริมทรัพย์ เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับปัญหาพื้นฐานของธุรกิจที่ว่าด้วยการซัพพลายสินค้าเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า หรือที่เรียกว่าการบริหารโซ่อุปทาน (สันติชัย ศรีวนิทร์, 2552) ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมต่างๆดังนี้ ซื้อสินค้า ซ่อมแซมและบำรุงรักษา เก็บรักษาสินค้า กระจายสินค้า และ ลูกค้า กิจกรรมต่างๆเหล่านี้ เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ต้นทุนของผู้ประกอบการมีความแตกต่างกัน ผลกระทบจากการแบ่งขันที่สูงขึ้นในปัจจุบันทำให้ผู้ประกอบการไม่สามารถกำหนดราคาเองได้ ราคาของสินค้าลูกค้ากำหนดด้วยราคาตลาดหรือราคาตลาด การกำหนดต้นทุนเป้าหมายและวางแผนกิจกรรมต่างๆ โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคต้นทุนกิจกรรม (Activities Based Costing) และการบริหารต้นทุนกิจกรรม (Activities Based Management) อาจเป็นวิธีการหนึ่งที่สามารถลดต้นทุนของกิจการและยังสามารถใช้เป็นเครื่องมือควบคุมช่วงของการปฏิบัติการที่เกิดขึ้นตามมา เพื่อให้แน่ใจว่าสินค้าหรือผลิตภัณฑ์นั้นๆ สามารถทำกำไรได้ตามเป้าหมายตลอดอายุผลิตภัณฑ์ อีกนัยหนึ่งจะต้องต้นทุนเป้าหมายนั้นเป็นไปตามราคาตลาดและความต้องการในกำไร (The Consortium for Advanced Management International (CAM-I) 2006 จัดทิ้งใน Ansari et al., 2006: 20-27) นอกจากนี้ยังทำให้ผู้ประกอบการสามารถแบ่งขันกับผู้ประกอบการรายใหญ่และผู้ประกอบการท้องถิ่น รวมถึงสามารถรับมือกับสถานการณ์ต่างๆที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างยั่งยืนและมีประสิทธิภาพ

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นจึงเป็นเหตุจูงใจให้ผู้ศึกษาสนใจที่จะศึกษาแนวทางการบริหารต้นทุนโดยการประยุกต์ใช้ต้นทุนกิจกรรมสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจรายนั้นมีอสังหาริมทรัพย์ในทำเลเมืองเชียงราย เพื่อเป็นข้อมูลสนับสนุนให้ผู้ประกอบการธุรกิจรายนั้นมีอสังหาริมทรัพย์และผู้ที่สนใจได้ทราบแนวทางการลดต้นทุนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

1.2 วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารต้นทุนโดยการประยุกต์ใช้ต้นทุนกิจกรรมสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจรายตัวมือสองในอำเภอเมืองเชียงราย

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้ทราบแนวทางการบริหารต้นทุนโดยการประยุกต์ใช้ต้นทุนกิจกรรมสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจรายตัวมือสองในอำเภอเมืองเชียงราย

1.4 นิยามศัพท์

แนวทางการบริหารต้นทุน หมายถึง การใช้เทคนิคต่างๆ ในการบริหารจัดการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการให้ต้นทุนของกิจการต่ำที่สุด

ต้นทุนกิจกรรม หมายถึง ระบบการบริหารต้นทุนที่เน้น และมุ่งความสนใจไปที่กิจกรรมต่างๆ ซึ่งก่อให้เกิดผลิตภัณฑ์ หรือบริการ โดยค่าใช้จ่ายต่างๆ จะถูกจำแนกเข้าเป็นต้นทุนของกิจกรรมก่อน จากนั้นจึงรวมรวมต้นทุนกิจกรรมเหล่านั้นเข้าเป็นต้นทุนของผลิตภัณฑ์ หรือบริการต่อไป (วรโชค ไชยวงศ์, นปป: ออนไลน์)

ต้นทุนเป้าหมาย หมายถึง กลุ่มของเครื่องมือการบริหารและวิธีการที่ถูกออกแบบเพื่อช่วยการกำหนดและวางแผนกิจกรรมต่างๆ (Ansari et al., 2006) ต้นทุนเป้าหมายเป็นการบริหารจัดการมากกว่าจะเป็นเครื่องมือทางการบัญชี กล่าวได้ว่าต้นทุนเป้าหมายเป็นกระบวนการคิดต้นทุนด้วยการประมาณราคาขาย สำหรับสินค้าหรือบริการ หักด้วยกำไรที่ต้องการ ซึ่งผลที่ได้จะเรียกว่า ต้นทุนเป้าหมาย (Ellram, 2000)

ผู้ประกอบการธุรกิจรายตัวมือสอง หมายถึง ธุรกิจที่ประกอบกิจกรรมตัวมือแล้ว หรือรถบันตัวมือสอง ที่จดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย และจะทะเบียนกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า